

Erasmus beszámoló

Szerencsésnek mondhatom magam, hogy volt lehetőségem részt venni az Erasmus mobilitás programjában. Dániában tölthettem tanulással négy hónapot, ami nagyon gyorsan eltelt, és ez remek új tapasztalat volt számomra. Nemcsak tudással gyarapodtam, hanem a személyiségemnek is jót tett egy másik léggör. Remek emberekkel ismerkedtem meg a világ minden tájáról. Főként spanyolokkal volt tele a csoport, velük is laktam, így mondhatni a spanyol nyelv és kultúra is közel került hozzám. Beszámolómban szeretnék pár szót ejteni a kinti oktatásról, magáról a kinti életről, és a kapcsolatokról, melyekre szert tettem.

Az oktatási rendszer hasonlít az itthonihoz, de mégis különbözik. A kinti órák tömbösítve vannak, tehát egy tantárgy több egymással összefüggésben lévő témát foglal magába. Az órák menete olyan, mint egy itthoni szeminárium. Meglehet, hogy azért keltette bennem ezt az érzést, mert nem voltunk többen harmincnál a csoportban. Párbeszéd folyt a tanárok és a diákok között, ha hozzá akartunk szólni a témához, vagy kérdezni valamit, bártan megtehetjük. Ami érdekes volt, hogy a spanyol tanulók furcsállották az órákon való laptopos jegyzetelést. Elmondásuk szerint náluk, ez nem megszokott. Ahogy az órán történő evés, ivás sem. Ami számomra is érdekes volt, nem volt kötött órarendünk. Hétről hétre változott az órarend, így néha össze voltam zavarodva, hogy miből kell készülni, mikorra. De szerencsére volt tantervünk előre kinyomtatva, és egy hasonló internetes rendszer, mint a Neptun, ennek Blackboard volt a neve. Itt kaptunk meg minden számunkra hasznos információt, házi feladatot, a beadandók határidejét és hasonlókat. Maga a napi órarend is más volt. Nem voltak időhöz kötve a tanórák, szünetünk akkor volt, amikor a tanár, vagy mi úgy éreztük szükségünk van rá. Az órák nagy része csoportmunkára épült, ami hasznos volt, és aktív, hiszen így nekünk kellett gondolkodni, megoldani az adott feladatot, gyakran prezentálni.

Természetesen kellett vizsgázni is kint, ez tanáronként változott. Volt olyan, aki beadandót kért tőlünk, de volt olyan is, hogy két tanár összeállt, és egy vizsgát kellett tennünk két tárgyból. Itt egy prezentációt kértek, és az elméleteket kellett megmagyaráznunk, a mindennapi életből példát adni rájuk, és ezek köré építenünk fel a prezentációt.

A tanárok nagyon segítőkészek, közvetlenek voltak, ha bármilyen problémánk adódott, segítettek. Nemcsak tanulmányainkkal kapcsolatban fordulhattunk hozzájuk, hanem ha esetleg problémánk adódott a lakással vagy orvoshoz kellett mennünk, ahol tudtak segítettek.

Ha a kinti életre gondolok, be kell vallani, nagyon drága volt minden, de megtanultam igazán spórolni. Szerencsénk volt, mert szállást adott a főiskola, tehát azt nem kellett keresni, és nem is volt nagyon drága. Közel volt hozzánk a bolt is meg az iskola is, és mivel egy kis városban (Esbjerg) voltam, minden nagyon közel volt egymáshoz. A főiskolától kaptunk biciklit, amelyért szintén kevés összeget kellett fizetünk, így a mozgás a városban szabadabb volt, mintha a buszokat használtuk volna. A lakás, ahol laktam diáklakásnak volt berendezve. Én megosztottam a szobám egy spanyol lánnyal, ezen kívül volt még egy kétágyas szoba, és még két szoba egy-egy ágygal. A konyha és a fürdő közös volt. Szerencsés voltam, nem is kívánhattam volna jobb lakótársakat. Sok programot terveztünk iskolán kívül is. Köszönhetően a bicikliknek, jó időben elmentünk kirándulni a környező városokba, a tengerpartra. Szünetekre pedig több napos kirándulásokat is terveztünk, például Koppenhágába. A délutánjaink és estéink általában szabadok voltak, így akkor is sok időt töltöttünk együtt, kártyáztunk, beszélgettünk, tervezgettük a jövőt. Hétfvégén meglátogattuk a helyi szórakozóhelyeket, ahol sok diákkedvezmény volt, és voltak olyan helyek, amely bizonyos napokon teljesen ingyenes volt, így szinte mindenki odajárt. Ezáltal rengeteg kapcsolatra tettem szert, nem csak a főiskolán belüli társak által. Meglepően sok magyar tanult a városban, és rengeteg spanyol. Mivel egy diákvárosban voltam, mindenki nagyon barátságos volt, így nem volt nehéz a beilleszkedés. Különböző egyetemista bulik is voltak, ahol a többi egyetem és főiskola tanulói is eljöttek, így nagyon sok időt töltöttünk velük is.

Amiben biztos vagyok, hogy nem utoljára láttam a legtöbb csoporttársamat, pláne, hogy most is rendszeresen beszélünk. Maga az Erasmus nem feltétlen az iskolai tárgyi tanulásról szól, hanem együttműködés is másokkal, megosztani az életünket másokkal egy kis időre. Az, hogy a tárgyi tudásom és az angol szakmai szókinccsem gyarapodjon, elvárás volt számomra, ami teljesült is, de megismerni azokat az embereket, akikkel egy csoportba jártam felejthetetlen élmény és emlék.

Havlik Viktória

